

Tietotuutti
3/2021
13.6.2021

PÄÄKIRJOITUS

AIEMMIN OLTIIIN EDELLÄKÄVIJÖITÄ TEKNIKASSA, NYKYÄÄN SOSIAALISESSA JÄRJESTELMÄSSÄ.

Otteita Maijan ja Liisan leirihistoriikki -radio-ohjelmasta.

1987 Taipalsaari

- Liisa meni radio-osastolle. 900-puhelimet tuli silloin ja tuliterät puhelimet saatiin leirille
- Samana vuonna Maija siirtyi teleosastolle ja sai kottaraisen pönttöjä lainaksi leirille Domus Academicasta, ehkä 8. Telex ja telefax saatiin lainaan Teletä
- Heti aluksi oli myös yhteydet Ranskaan
- Kottaraisen pöntöt saatiin omaan sisäiseen verkkoon
- Itä-Hämeessä oli juttu viestintäleiristä ja kuva "Leirin vetäjä siivoaa väliajoilla"
- Genevessä Telecom konferenssi, Tarjanne (posti- ja lennätinlaitoksen pääjohtaja) näytti lyhennetyn version leiriläisten videosta Telecomin avajaisissa omassa esityksessään ja Liisa oli takahuoneessa ohjeistamassa miten esitys näytettiin, huikeat suosionosoitukset

1988 Lemi

- Suurin keksintö, että tehtiin itse ruoka – kouluruuassa porkkanaraaste oli ainoa lisäke jossain, ja leiriläiset valitti, viereisellä leirillä leiriläiset teki itse herkullista ruokaa. Hinta vertailu osoitti, että itse tehty ruoka oli paljon edullisempaa kuin koulun ruoka.
- Myymäläauto pelkäsi leiriläisten sotkevan ja leiriläiset keksivät oman kioskin.
- Ensimmäistä kertaa Maija näki tietokoneella kuvia (VTT tutkija oli leirillä mukana).
- Maijan tekstiä kokeiltiin yhdessä ensimmäisistä oikolukuohjelmista.

1989 Hanko

- 2 viikkoa, yhteensä 4 leiriä
- Ensimmäinen yhteinen leiripaita
- Telen tuttu asentaja hoiti lehden monistuksen ja toi pihalle puhelinkeloja pöydiksi
- Pisteytys ekaa kertaa, vessan siivouksesta sai pisteitä "kumpi tärkeempää, kuka juoksee nopeiten vai että on puhdas vessa"
- Armeijan leiri lähellä, siellä haastateltiin upseeria, mitä tekevät. Haastattelija, ehkä Lauri, totesi että meillä Maija tekee kaiken tuon. Ei jaksanut pitää kameraa, joka oli painava ja kuvasi vain upseerin mahaa
- Kuvapuhelin saatiin samana vuonna Lemin kuurojen leirille, laatua valiteltiin. Kuurot osallistujat ilahtuivat kun pystyivät käyttämään puhelinta
- Liisalla oli sininen Range Rover, melkein leiriltä pois

päästyä kaasuvaijeri katkesi kun Liisa tuli liian kovalla kaasulla. Liisa huusi pojille että pitääkää kiinni ja painoa jarrua ja kaarsi mökin pihaan.

- Osa leiriläisistä halusi osallistua toiselle leiriviikolle "Viivan yli astuttua muuttuu leiriläisestä ohjaajaksi ja pitää" käyttäytyä kultsimaisesti

1990 Partaharju

- Valtava määrä tulossa, 160 leiriläistä, vain 40 aiemmin ollutta - leiriä suunniteltiin keltaisilla lapuilla
- Leiriä suunniteltiin keltaisilla lapuilla
- Muutama kylä, kussakin omat ryhmät
- Syntyi kilpaileva kiosk, Partaharjun kioskia vastaan, kiosk vakinaistui
- Keittiöt puolijoukkue teltoissa
- Harmaat päätelaitteet, videotex
- Petroskoilaiset mukana
- Miten saadaa iltavalvonta: iltalehti tehtiin yöllä ja valvottiin samalla

1991 Paltamo

- Syntyi kultsipuppeli nimitys varhaisohjaajan tilalle, kun joku opettaja sanoi, että ohjaajan pitää osata kaikki
- Satoi koko ajan, ostettiin kaikki pitäjän saappaat
- Kaukohakuviestit, ARP

1992 Hirvensalmi

- Iso hiekkakenttä, hiekka pölysi ja meni laitteiden sisään. Palolaitos tuli ja pelasti tilanteen kastelemalla hiekkakenttää muutaman kerran.
- Videosarjan alku: Kauniit ja ruskeat, jossa oli isot nimikyltit

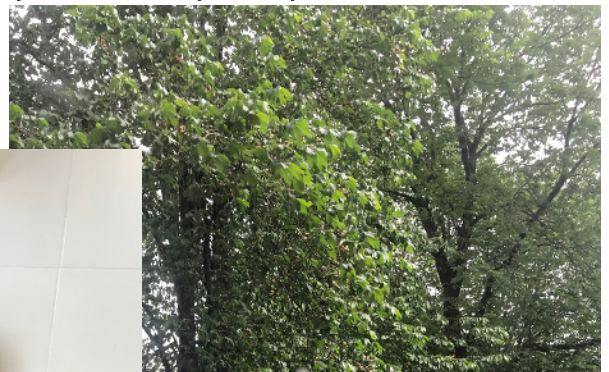
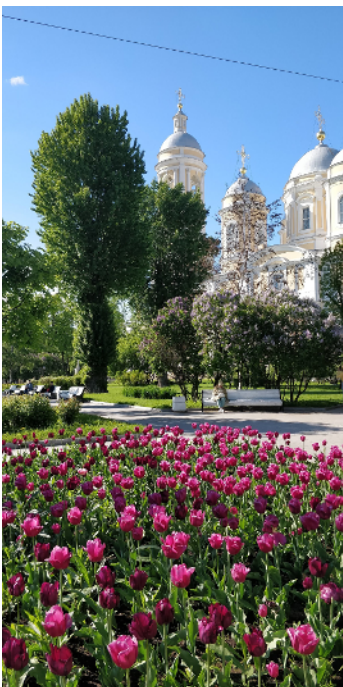
1995 Kangasniemi

- Kioski teltassa, video, jossa kioski ryöstettiin.
- Video, jossa koiran näkövinkeli kuvattuna mustavalkoisena

1996 Kangasniemi 2

- Mäkinen polku, ylös katsomaan videoita ja Jussi sanoi, että toivottavasti saat lisää lapsenlapsia, että leirit jatkuis!

Ja lapsenlapsia syntyi! Uusia leirimuistoja syntyy edelleen! Muistelu jatkuu myöhemmin kuin myös leireily... :) Ensi vuoteen!

Pysäyttävä katselukokemus

Suomen miesten jalkapallomaajoukkue pääsi ensimmäistä kertaa EM-kisoihin ja heti ensimmäisessä matsissa tapahtui jotakin historiaan jäävää. En ole pätäkään kiinnostunut urheilusta ja etenkin jalkapallosta, mutta satuin kulkemaan telkkarin ohi, kun tapahtumasarja alkoi kehittyä. Tanskalaispelaaja tuupertui maahan ilman, että oli mitään näkyvää syytä: ei ollut törmäystilanne tai vastaava. Jäin seuraamaan, miten asia kehittyi. Lääkintäporukkaa ryntäsi paikalle, tanskalaispelaajat ympäröivät maassa makaavan, katsomo oli aika hiljaa. Ohjaaja antoi kameran seurata tilannetta, jopa lähikuvina ja aika pitkän aikaa. Ihmettelin kovasti, miten tätä näytettiin katsojille näinkin tarkkaan. Minusta oli ikään kuin ilmassa, että odotettiin pahimman tapahtuneen. Välillä näytettiin katsomon ja kanssapelaajien järkyttyneitä ilmeitä, jotkut olivat puhkeamaisillaan kyyneliin. Selostamossa jossiteltiin ja yritettiin täyttää aikaa olemalla järkyttyneitä ja keskustelemalla näistä järkytysreaktioista.

Pelaajaa elvytettiin kentällä aika kauan ja lisää lääkintäväkeä tuli paikalle. Lopulta pelaaja kannettiin pois, ja hänet älyttiin suojata lipuilla ja pressuilla, ettei kamera päässyt seuraamaan tilannetta. Suomen joukkue poistui pukuhuoneeseen ja peli keskeytettiin.

Kotikatsomo kritisoi tiedottamista kentällä – ihmisiä pidettiin epätietoisuudessa. Ohjaaja näytti lähikuvia katsomosta, järkyttyneitä ihmisiä, näytettiin myös pelaajan

läheisiä. Ajattelin, olisinko minä halunnut, että järkytykseni näytettäisiin koko maailmalle (jos siis olisin ollut katsomossa). En olisi halunnut.

Omassa fb-kaveripiirissäni on muutamia jalkapalloilijoita ja lasten valmentajia. He kävivät aika kiivasta keskustelua siitä, miten pienet jalkapalloilijat olivat olleet ahdistuneita, jotkut jopa itkeneet, siitä, mitä pelaajalle tapahtui. Jotkut pohtivat myös, oliko aiheellista jatkaa peliä tapahtuneen jälkeen. Tähän en ota kantaa.

On oikein, että tilanteesta kerrotaan, mutta erityisesti tällaisissa tilanteissa olennaista on kertomisen tapa. Minusta tässä tapauksessa ohjaaja ei ollut ihan tehtäviensä tasalla. Kyse on minusta hyvästä käytöksestä, ihmisen kunnioittamisesta. Suomessa poliisi ohjeistaa, että onnettomuustilanteissa ei pitäisi jäädä ihmettelemään tai kuvaamaan.

Suomen ensimmäinen EM-tason peli jäi taatusti historiaan. Onneksi pelaajan tila on tätä kirjoittaessa vakaa.

Liisa k

Etä-Ursula

Aikamoista
leiritunnelmaa näin
etäillessäkin! Ja uusia
kysymyksiä:

Liittyykö esineisiin muutakin kuin
raha?

"matkamuisto Roomasta"

Kyllä liittyy, paljonkin. Esineet kantavat merkityksiä ja tunteita. Olen lukenut jostakin, että pahimmat perinnönjakoriidat syntyvät juuri siksi, että joku rahallisesti vähäinen esine kantaa niin suuria merkityksiä ja tunteita, että asiaa lopulta ratkotaan raastuvassa kalliisti.

Tavallisella ihmisellä saattaa olla lempivaate, lempi-kahvikuppi tai suosikkitaulu. Niihin siis liittyy joku mieltä ilahduttava asia, (väri, muoto, muisto, tunnelma), joka tekee niistä lemppareita. Ja monella varmaan on kaapin perukoilla lahjoja, joista ei tykkää, mutta niitä ei voi heittää pois, koska on saanut ne lahjaksi joltakulta, joka saattaisi loukkaantua, jos niistä luopuisi. Tai tädin antama pitsiliina...

Toisaalta: tavaroita varmaan ostetaan myös siksi, että ne itsessään kantavat merkityksiä, jotka "siirtyvät" tavaran omistajalle. Esim. merkkivaatteet, autot. Esineet liittävät ihmiset johonkin tiettyyn ryhmään. Tähän perustuu osittain myös markkinointi: ostetaan, vaikka ei tarvittaisi, koska halutaan ostoksella näyttää statusta.

Mistä tietää, onko lasi puoliksi tyhjä vai puoliksi täysi?
"janoinen"

Ihana kysymys! Lasisi on siis puolillaan. Mutta se, miten itse tilanteen näet, paljastuu siitä, miten kuvaillet lasiasi. Kyse on asenteesta. Jos näet lasisi puolitäytenä, suhtaudut asioihin ja tilanteisiin positiivisesti, näet hyvät puolet. Jos näet lasin puolityhjänä, elämänasenteesi on negatiivissävyinen, huomaat virheet, puutteet ja kielteiset puolet. Kanssaihmissen kannalta on paljon helpompaa tulla toimeen näiden "puolitäysi-ihmisten" kanssa kuin niiden kanssa, jotka näkevät ja kokevat maailman puolityhjänä.

Arvostelu: The Witcher

The Witcher eli noituri on sarja, joka perustuu videopeli sarjaan, joka on ottanut inspiraatiotta puolan ja Euroopan tarinoista ja niiden olennoista. Keijut ja lohikäärmeet ynnä muut olennot esiintyvät näissä peleissä ja sarjoissa. Päähenkilö on Geralt, joka ei ole ihan 100 % ihminen vaan mutantti. Geralt on alun perin ollut ihminen mutta Noiturin koulutus on muuttanut hänet ja tehnyt hänestä mutantin. Noiturin työ on hoitaa ihmisten ongelmat taruolentojen kanssa maksua vastaan. Kaikki ihmiset eivät ota Noitureja ilomielin vastaan heidän kylmästä luonteestaan ja koska he eivät ole kuin muut ihmiset. Noiturin työ ei ole helppoa ja se vaatii paljon. Geralt joutuu tekemään monta valintaa, jossa ei aina ole sitä hyvää valintaa. Sarja on hienosti kuvattu ja sen henkilöt ja olennot ovat myös hienossa kasvussa. Sarjaan on tulossa toinen kausi, vaikka tarkkoja päiviä määriä ei ole luvattu. Laitaisin itse arvosteluksi 4.5/5 tähteä.

Johannes Kirves

Kesän 2021 leirikysely

Tämän vuoden leirin aikana kyselin leirimuistoja sekä nykyisiltä että aiempien vuosien leiriläisiltä. Sain kahdeksan vastausta - kiitos niistä!

Olemme nyt koronatilanteen takia jo toista kesää etäleirillä, mikä tietysti eroaa merkittävästi tavallisesta leiristä, jolloin vietämme kokonaisen viikon yhdessä, yhteisten tekemisten ja ruokailujen äärellä. Minua kiinnostikin kuulla, **miltä etäleireily on tuntunut** osallistujien näkökulmasta. Useimpien kokemukset tiivistyivät aika lailla samalla lailla:

"Kiva kun voi osallistua mistä vaan, mutta parhaat leirihengailut jää vähemmälle."

Eli etänä on vaikeampi saavuttaa sitä oikeaa *"leirihenkeä"* ja yhteisöllisyyttä, kun jokainen istuu yksin tai vain parin tutun kanssa näytön äärellä. Toisaalta on mukavaa kun saa olla kotona eikä tarvitse matkustaa kauas, mutta *"yhdessäolo jää vähän etäiseksi, ei synny spontaaneja kohtaamisia"*. Vaikka tämä etänä järjestetty *"minileiri on melko hyvä halpa kopio oikeasta leiristä"*, niin todettiin myös toive: *"ei muuteta leiriä kokonaan etäleiriksi"*.

Halusin myös kuulla hauskoja muistoja aiemmilta vuosilta, joten kysyin: **Mikä on erikoisin leirimuistosi?**

Yksi vastaajista muisteli 2000-luvun alun leiriä Hirvensalmella, jolloin hänen telttansa kattoon ilmestyi ampieispesä ekan päivän jälkeen. Huh!

Muisteltiin myös 1990-lukua, jolloin Aapi kapusi katolle (!) soittamaan viulua sekä Paltamon leiriä jolloin vielä kesäkuun alussa leirin aikana järvet olivat jäässä. Sinä vuonna leiri olikin erikoinen: ensin

Paltamossa Oulun lähellä leiri oli *"kylmä-märkä-kaukana"* ja sitten osa leiriläisistä osallistui toiseen leiriviikkoon Moskovassa! Leireillä ollaankin nähty jos jonkinlaista säätä: hellettä, kylmää... ja myrskyä:

Ehkä yksi [erikoisin muisto] oli vuoden 2018 leiriltä, kun illalla nousi myrsky ja jouduimme pohtimaan pitäisikö teltoissa nukkuvat leiriläiset evakuoida sisään. Soitimme myös pelastuslaitokselle ja kyselimme ohjeita. Päädyimme seuraamaan tilannetta pari tuntia ja kun myrsky alkoi hiipumaan menimme nukkumaan. Tuulen aiheuttamat äänet olivat hurjat!

Oli myös mukavaa huomata, että tässä koko ajan myös luomme uusia muistoja – tämänkin vuoden leiri on ollut antoisa! Leirin ensikertalainen toi esiin erikoisena kokemuksena sen, kun pääsi tekemään Tietotuutti-lehteä! Ja nähtävästi kohahdus vain kuului taajuuksilla, kun *"Maija pyysi puheiden sijaan musiikkia radioon"*!

Lopuksi klassinen kysymys, joka esitetään lähes jokaisella leirillä: **Mikä on parasta leirillä?** Ja oikeastaan kaikki vastasivat jotenkin näin:

Ylisukupolvinen yhdessä tekeminen, oppiminen ja valmiiksi saaminen – eli leirin henki! Tämä asia ei – onneksi – muutu. Myös tarkempia suosikkeja mainittiin kuten radio-ohjelmien teko.

Ehkä paras kiteytys oli kuitenkin tämä:

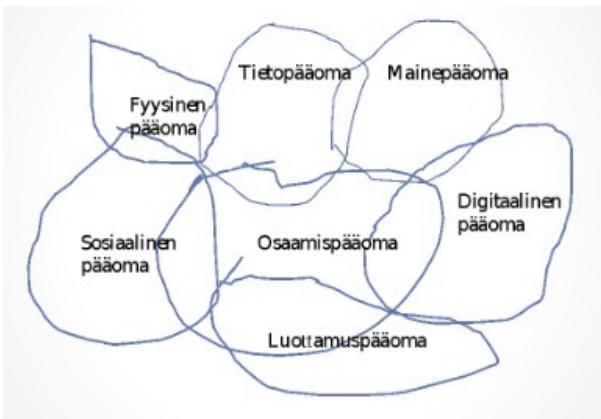
Mikä on parasta leirillä? **Leiri.**

Nähdään taas ensi vuonna ja jatketaan mahtavien leirimuistojen tekemistä! Hyvää kesää! t. Hazel

Viestintäleirin pääomat

Kaikki yhteisöt, myös Viekas, tarvitsevat monenlaisia vahvuuksia pysyäksään elinvoimaisina. Näitä vahvuuksia kutsun pääomiksi. Tarkoitukseni on tarkastella miten pandemia ja digitalisaatio vaikuttavat eri pääomien kehittymiseen ja millainen tulevaisuus on leiriläisillä odotettavissa tästä näkökulmasta tarkasteltuna.

Viestintäleirin pääomat

Leirillä tietopääomamme kertyy koko ajan, tiedämme, miten verkot toimivat, miten yhteistyö sujuu, millaisia sovelluksia on tarjolla, mitä tekoäly tarkoittaa, miten qr-koodi toimii, miten radio-ohjelma lähetetään eetteriin (siis nettiin), ja mitä eetteriin lähettäminen tarkoittaa jne. Loputtomiin ihan tekemisen ja kokemuksen kautta! Kaikkea ei jokainen tiedä heti, mutta joku leirillä aina tietää ja näin leirin tietopääomaan kuuluu mm. nämä tiedot. Näiden lisäksi viestintäleirin tietopääomaan kuuluu arkistot tuotoksista edellisiltä vuosilta sekä historiatiedot, osaksi kirjoitettuna, osaksi muistitietona. Leirin osaamispääoma on myös melkoisen iso, osaamme käyttää laitteita, osaamme kirjoittaa, kuvata, editoida, julkaista, tehdä ohjelmia, etsiä tietoja, toimia toistemme kanssa. Osaamme tehdä ruokaa kaikille, osaamme siivota, osaamme organisoida, osaamme tehdä valmiiksi jne. Oikeastaan leirin osaaminen on loputtoman monipuolista.

Sosiaalinen pääoma liittyy sosiaalisiin verkostoihin ja niiden organisoitumisen

tapoihin, jotka perustuvat luottamukseen ja tuttuuteen sekä vastavuoroisten odotusten täyttämiseen perustuviin normeihin. Verkostoissa muodostuu resursseja, sosiaalista pääomaa. Sosiaalinen pääoma on erittäin tärkeä asia myös leirillä viihtymisen ja innostumisen näkökulmasta. Leirin sosiaalinen pääoma onkin ihan omaa luokkaansa. Sosiaalinen pääoma on otettu huomioon leirin rakenteissa. Ryhmärakenne korostaa sosiaalisuutta ja yhteistyötä, samoin ryhmien kierto ja leiriläiset, kultsit, resurssit ja vanhat rouvat luovat omaa tunnelmaansa. Myös esimerkiksi yhteisen tekemisen sopiminen pisteytyksellä takaa kaikkien mielipiteen kuulemisen ja mukaanottamisen.

Digitaalinen pääoma on ehdoton edellytys verkostomaisessa toimintamuodossa, samoin kuin viekkaan toiminnassa, leirihän ja fyysinen kohtaaminen on vain kerran vuodessa. Digitaalista pääomaa tarvitaan, kun asiointi tapahtuu ajasta ja paikasta riippumattomasti, yhteistyössä muiden kanssa. Etäleireily on jo toista kertaa osoittanut, että meillä todella on digitaalista pääomaa, olemme yhteisesti tehneet lehtiä, radio-ohjelmaa, videota nettiin eri puolilta Suomea ja Suomen rajojen ulkopuoleltakin. Viekkaan digitaalinen pääoma muodostuu myös niistä tietovarannoista, joita vuosien varrella on kerätty. Tällaisia tietovarantoja ovat mm. leiriläisten tietokannat, kirjanpitojärjestelmät, yhteystiedot, ohjelmistot, kuva-arkistot ja niin edelleen.

Mainepääoma on tärkeä myös Viekkaalle. Usein leiriläiset tulevat mukaan vahvojen tai heikkojen sidosten kautta hyvien kokemusten perusteella. "Hyvä kello kauas kuuluu, paha kello kauemmas". Mainepääoma syntyy muiden pääomalajien hyvästä synergiasta. Mainepääoma perustuu luottamukseen siitä, että asiat hoidetaan hyvin. Mainepääoma syntyy laadusta. Viekkaan hyvin hoitamat tehtävät, yhteinen sosiaalinen pääoma muiden yhteisöjen, kuten Tulevaisuuden

tukimuksen seura ry:n tai Eettisen kaupan puolesta ry:n kanssa synnyttävät hyvää mainepääomaa, mistä on turvallista ponnistaa eteenpäin.

Viestintäleirin fyysinen pääoma on meidän varastossa olevien tavaroiden, koneita, piuhoja ja laitteita jne. Lisäksi kunkin omia laitteita ja kulkuneuvoja. Leirien alussa fyysistä pääomaa oli vielä vähemmän, lainasimme, vuokrasimme ja ostimme jonkin verran. Mutta leiritoiminnassa fyysinen pääoma vanhenee nopeasti, vaikka meillä on käytössä 30-v vanhaa tekniikkaakin, mm ulkokaiuttimet, mikserit ja solovaihteet, kamerajalustoja jne.

Viestintäkulttuuri, tavat viestiä ja hoitaa yhteyksiä, pitävät eri pääomat yhdessä. Hyvä, avoin viestintäkulttuuri luo hyvän kasvualustan myös eri pääomille. Tästä olemme aina yrittäneet pitää huolta, mutta monesti voi myös sanoa: "Suutarin lapsen kengät! "

Entä tulevaisuus?

Viestintäleirimallin mukaan toimiminen antaa melkoiset valmiudet toimia myös tulevaisuudessa. Riippuu omasta tahdostamme, miten pärjäämme tulevaisuudessa. Valpas ympäristön havainnointi ja siihen reagoiminen edistää pärjäämistämme. Mutta niinhän olemme tehneet jo yli 30 vuotta, tarttuneet aina uuteen ja säilyttäneet säilyttämisen arvoisen vanhan. Ehkä suurin vahvuutemme on jokaisen yksilön omaleimaisuus ja yhdessä toimiminen. Esimerkiksi tätä juttua kirjoittaessa on toisella ruudulla kaiken ikäisiä ja erilaisia kirjoittajia ja keskustelijoita. Vaikka istun yksin mökin terassilla sateen ropistessa tunnen olevani yhteydessä Pietariin, Helsinkiin, Mellillään, Hyvinkäälle. Yhdessä on kiva kirjoittaa ja kysellä ja vastata. Näin voimme toimia tulevaisuudessakin. Verkot ja yhteydet ja laitteet paranevat, pandemian jälkeen tapaammekin, mutta toimintatapa pysyy. Voimme katsoa luottavaisesti tulevaisuuteen.

RESEPTI: Gluteeniton Puolukkapiirakka

Pohja:

- 2 dl kaurajauhoja
- 1 dl kaurahiutaleita
- 1/2 dl sokeria
- 1 tl leivinjauhetta
- 1 dl voisulaa
- 1 kananmuna

Täyte:

- 2 dl kermaviiliä
- 1/2 dl sokeria
- (vaniljaa)
- 1 kananmuna
- n. 3 dl puolukoita
- sokeria hippunen

1. *Valmista pohja.* Sekoita kuivat aineet keskenään ja sekoita lopuksi joukkoon voisula ja kananmuna.
2. Levitä taikina tasaisesti voideltuun piirakkavuokaan.
3. *Valmista täyte.* Sekoita kermaviili, sokeri ja kananmuna tasaisesti.
4. Kaada täyte pohajn päälle ja ripottele perunajauhotetut puolukat pinnalle. Lisää halutessasi ripaus sokeria pinnalle.
5. *Paista piirakka* 200° uunissa noin 30 minuuttia.
6. Anna vetäytyä rauhassa pöydällä.

RESEPTI: Gluteeniton

Kikhernejauholetut

Taikina:

- 2 dl kikhernejauhoja
- 1 dl kaurahiutaleita
- 1/2 rkl sokeria
- 1 tl leivinjauhetta
- 1 kananmuna
- 4 dl nestettä, esim. kauramaitoa ja jogurttia
- voita/öljyä paistamiseen

1. *Valmista taikina.* Sekoita kuivat aineet keskenään ja sekoita lopuksi joukkoon neste ja kananmuna.
2. Anna taikinan turvota noin 30 minuuttia. Lisää tarvittaessa nestettä ennen paistamista.
3. *Paista letut.* Kuumenna pannu rasvan kanssa keskilämpöiseksi.
4. Paista molemmin puolin keskiruskeaksi.

Kauppareissulla Pietarissa

Kauppareissulla Pietarissa voi tulla vastaan tuttuja, mutta myös erikoisia tuotteita. Esimerkiksi Valion glögiä saa myös kesän kynnyksellä. Täällä on myös Prismoja, joista saa useiden suomalaisten valmistajien tuotteita. Yllättävämpiä tuotteita on tullut vastaan ihan pienissä lähikaupoissakin. Tuotteilla saattaa olla suomalaisen kuuloisia nimiä, mutta jotenkin ne ovat kuitenkin hieman erikoisia. Esimerkiksi juusto, nimeltä "Jalo Kerma", ei tunnu kovin

tutulta ja kirjoitusasukin on kieliopillisesti väärin. Myös "Lapin Yksinäistalo" -pelmenit yllättivät pakastehyllyssä. Kerran ruokalähetyksen muovipussissa luki "Meiltä saat bonusta, Bonus Market, S-etukortilla". Saa kaupoista onneksi muutakin kuin suomalaisia tuotteita.

Laura

Maailman suurin monoliitti

Pietarissa palatsiaukiolla sijaitsee maailman suurin monoliitti eli yhdestä kokonaisesta kivistä valmistettu pylväs. Eremitaasin edessä seisova Monoliitti on muistomerkki Aleksanteri I:n voittamalle sodalle. Tästä kivi on saanut nimekseen Aleksanterin pylväs. Pylväs on nostettu jalustalleen vuonna 1832 ja avajaiset pidettiin kaksi vuotta myöhemmin.

Maailman suurin monoliitti on 25,5 metriä korkea ja paksuimmillaan 3,66 metriä paksu. Kivi on siis louhittu kokonaisena Pyterlahden punagraniitista Virolahdella Suomessa. Se kuljetettiin Pietariin kahden höyrylaivan vetämän erityisaluksen avulla ja sen pystyyn nostamiseen tarvittiin teline- ja köysijärjestelmä sekä 3000 ihmistä.

Nyt samaiselle Virolahden punagraniitille on taas kysyntää, kun Pietarissa olevia rakennelmia pitää kunnostaa. Esimerkiksi lisäksi kirkossa on 48 suurta pylvästä samasta graniitista.

Kokonaisuudessaan Aleksanterin pylväs on 47,5 metrin korkuinen kun lasketaan mukaan jalusta sekä pylvään päällä oleva enkelipatsas. Vaikuttava näky!

Laura

A-P-I-N-A-T

